

5° op de achterstallen verschuldigd aan een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn krachtens artikel 12 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum of krachtens artikel 99 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

6° op de bedragen verschuldigd krachtens artikel 1412 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 2. De betaling van de bij artikel 1 beoogde achterstallen wordt in gelijke delen gespreid over vier kwartalen.

De betaling van elke kwartaaltermijn wordt verricht ten vroegste de vijftiende van de tweede maand van elk kwartaal.

De betaling van de eerste, tweede, derde en vierde kwartaaltermijn wordt respectievelijk verricht tijdens het eerste, tweede, derde en vierde kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin de beslissing werd genotificeerd, ten aanzien van de achterstallen van de inkomensvervangende tegemoetkoming, van de integratietegemoetkoming en van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden.

De betaling van de eerste, tweede, derde en vierde kwartaaltermijn wordt respectievelijk verricht tijdens het eerste, tweede, derde en vierde kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin de eerste mandelijkse betaling werd verricht, ten aanzien van de achterstallen van de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en van de tegemoetkoming voor hulp van derde.

De afronding op de frank wordt gedaan bij de laatste kwartaaltermijn.

Art. 3. In artikel 48 van het koninklijk besluit van 17 november 1969 houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 februari 1976, wordt tussen het vijfde en zesde lid het volgende lid ingevoegd :

« De achterstallen van de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en van de tegemoetkoming voor hulp van derde, beoogd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 maart 1990 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de betaling van de achterstallen van tegemoetkomingen aan de gehandicapten wordt gespreid, worden evenwel door het Ministerie van Financiën uitbetaald. »

Art. 4. Dit besluit heeft uitwerking op 1 januari 1990 en houdt op van kracht te zijn op 31 december 1992.

Art. 5. Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, op 5 maart 1990.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Sociale Zaken,

Ph. BUSQUIN

De Staatssecretaris voor Volksgezondheid
en Gehandicaptenbeleid,

R. DELIZEE

5° aux arriérés dus à un centre public d'aide sociale en vertu de l'article 12 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence ou en vertu de l'article 99 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale;

6° aux sommes dues en vertu de l'article 1412 du Code judiciaire.

Art. 2. Le paiement des arriérés visés à l'article 1er est étalé, à parts égales, sur quatre trimestres.

Le paiement de chaque trimestre a lieu au plus tôt le quinzième jour du deuxième mois de chaque trimestre.

Le paiement du premier, deuxième, troisième et quatrième trimestre a lieu respectivement pendant le premier, deuxième, troisième et quatrième trimestre qui suit celui au cours duquel la décision a été notifiée, pour ce qui concerne les arriérés de l'allocation de remplacement de revenus, de l'allocation d'intégration et de l'allocation pour l'aide aux personnes âgées.

Le paiement du premier, deuxième, troisième et quatrième trimestre a lieu respectivement pendant le premier, deuxième, troisième et quatrième trimestre qui suit celui au cours duquel le premier paiement mensuel a été effectué, pour ce qui concerne les arriérés de l'allocation de complément du revenu garanti aux personnes âgées et de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne.

L'ajustement au franc s'effectue sur le dernier trimestre.

Art. 3. Dans l'article 48 de l'arrêté royal du 17 novembre 1969 portant règlement général relatif à l'octroi d'allocations aux handicapés, modifié par l'arrêté royal du 11 février 1976, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 5 et 6 :

« Toutefois les arriérés de l'allocation de complément du revenu garanti aux personnes âgées et de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne, visés à l'article 1er de l'arrêté royal du 5 mars 1990 fixant les conditions dans lesquelles le paiement des arriérés des allocations aux handicapés est étalé, sont payés par le Ministère des Finances. »

Art. 4. Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 1990 et cessera d'être en vigueur le 31 décembre 1992.

Art. 5. Notre Ministre des Affaires sociales et Notre Secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 5 mars 1990.

BAUDOUIN

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires sociales,

Ph. BUSQUIN

Le Secrétaire d'Etat à la Santé publique
et à la Politique des Handicapés,

R. DELIZEE

N 90 — 859

**5 MAART 1990. — Koninklijk besluit
betreffende de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden**

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 536 van 31 maart 1987 en bij de wet van 22 december 1989;

Gelet op het koninklijk besluit van 6 juli 1987 tot uitvoering van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 19 oktober 1988 en van 17 november 1989;

Gelet op het advies van de Nationale Hoge Raad voor gehandicapten, gegeven op 23 januari 1990;

F 90 — 859

**5 MARS 1990. — Arrêté royal
relatif à l'allocation pour l'aide aux personnes âgées**

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés, modifiée par l'arrêté royal n° 536 du 31 mars 1987 et par la loi du 22 décembre 1989;

Vu l'arrêté royal du 6 juillet 1987 portant exécution de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés, modifié par les arrêtés royaux des 19 octobre 1988 et 17 novembre 1989;

Vu l'avis du Conseil supérieur national des handicapés, donné le 23 janvier 1990;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wetten van 9 augustus 1980, 16 juni 1989 en 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid, gemotiveerd door de overweging dat een doelmatige werking van de Rijksadministratie vereist dat de bepalingen vervat in Titel I, Hoofdstuk XII van de programmawet van 22 december 1989 ten spoedigste kunnen toegepast worden;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I. — Inleidende bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit, wordt verstaan onder :

- de wet : de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten;
- Minister : de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft;
- tegemoetkoming : de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden;
- burgemeester : de burgemeester of de door de burgemeester gemachtigde ambtenaar van het gemeentebestuur.

HOOFDSTUK II. — Verblijfsvoorwaarden

Art. 2. § 1. Voor de toepassing van artikel 4, § 1, derde lid van de wet, wordt het werkelijk verblijf in België bewezen door de inschrijving in het bevolkingsregister of vreemdelingenregister of aan de hand van het document bedoeld in artikel 29, § 2.

§ 2. De periode van werkelijk verblijf in België gedurende ten minste de laatste vijf jaar vóór de dag waarop de aanvraag is ingediend, wordt niet geacht onderbroken te zijn door een verblijf in het buitenland dat drie maanden per kalenderjaar niet overschrijdt.

De Minister kan, in behartigenswaardige categorieën van gevallen of individuele gevallen, vrijstelling geven van de vereiste om vijf jaar in België te verblijven of die duur inkorten.

Voor categorieën van gevallen, vraagt hij vooraf het advies van de Nationale Hoge Raad voor gehandicapten; voor individuele gevallen vraagt hij vooraf het advies van de Commissie voor sociaal hulpbezoek aan de gehandicapten, opgericht bij artikel 21 van de wet.

§ 3. De voorwaarde van werkelijk verblijf in België tijdens de periode waarvoor een tegemoetkoming wordt uitgekeerd, wordt niet vereist van de gehandicapte die :

- minder dan drie maanden per kalenderjaar in het buitenland vertoeft;
- in het buitenland vertoeft, zelfs langer dan drie maanden, omdat hij ter verpleging in een ziekenhuis of in een andere instelling voor ziekenverpleging is opgenomen;
- vertoeft bij een bloed- of aanverwant die verplicht is, of waarvan de echtgenoot verplicht is tijdelijk in het buitenland te vertoeven om er een zending uit te voeren of functies uit te oefenen in dienst van de Belgische Staat.

De gehandicapte die het land verlaat is verplicht, binnen de maand van zijn vertrek, de Minister in te lichten omtrent de vermoedelijke duur van zijn afwezigheid en over de reden van zijn afwezigheid indien deze langer dan drie maanden duurt.

De Minister kan een gehandicapte toelating verlenen tot een verblijf in het buitenland voor een periode die langer duurt dan drie maanden indien bijzondere omstandigheden een verblijf van zulke duur wettigen.

HOOFDSTUK III. — Bedragen van de tegemoetkoming

Art. 3. Het bedrag van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, beoogd in artikel 6, § 3 van de wet, varieert in functie van de graad van zelfredzaamheid en is gelijk aan 92 913 F, 112 967 F of 133 015 F, naargelang de gehandicapte behoort tot de categorie I, II of III.

De zelfredzaamheid wordt gemeten aan de hand van de handleiding voor de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid, gevoegd bij het ministerieel besluit van 30 juli 1987 tot vaststelling van de categorieën en van de handleiding voor de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid met het oog op het onderzoek naar het recht op de integratietegemoetkoming.

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par les lois du 9 août 1980, 16 juin 1989 et 4 juillet 1989;

Vu l'urgence motivée par la considération qu'un fonctionnement efficace de l'administration nécessite la mise en œuvre, dans les plus brefs délais, des dispositions reprises au Titre Ier, Chapitre XII de la loi-programme du 22 décembre 1989;

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires sociales et de Notre Secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE Ier. — Dispositions liminaires

Article 1er. Pour l'application du présent arrêté, il y a lieu d'entendre par :

- la loi : la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés;
- Ministre : le Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions;
- allocation : l'allocation pour l'aide aux personnes âgées;
- bourgmestre : le bourgmestre ou le fonctionnaire de l'administration communale délégué par le bourgmestre.

CHAPITRE II. — Conditions de résidence

Art. 2. § 1er. Pour l'application de l'article 4, § 1er, alinéa 3, de la loi, la résidence réelle en Belgique est établie par l'inscription au registre de la population ou au registre des étrangers, ou résulte du document visé à l'article 29, § 2.

§ 2. La période de résidence réelle en Belgique pendant au moins les cinq dernières années avant la date d'introduction de la demande n'est pas considérée comme interrompue par un séjour à l'étranger qui n'excède pas trois mois par année civile.

Le Ministre peut, dans des catégories de cas ou dans des cas individuels dignes d'intérêt, accorder une exemption de la durée requise de cinq ans de résidence en Belgique ou réduire cette durée.

Pour des catégories de cas, il demande au préalable l'avis du Conseil supérieur national des handicapés; pour des cas individuels, il demande au préalable l'avis de la Commission d'aide sociale aux handicapés créée par l'article 21 de la loi.

§ 3. La condition de résidence réelle en Belgique durant la période à raison de laquelle une allocation est versée n'est pas exigée du handicapé :

- qui séjourne moins de trois mois par année civile à l'étranger;
- qui séjourne à l'étranger, même plus de trois mois, parce qu'il est admis en traitement dans un hôpital ou dans un autre établissement de soins;
- qui séjourne chez un parent ou allié qui est obligé ou dont le conjoint est obligé de séjourner temporairement à l'étranger pour y effectuer une mission ou y exercer des fonctions au service de l'Etat belge.

Le handicapé qui s'absente du Royaume est obligé d'en aviser le Ministre dans le mois de son départ, en indiquant la durée prévue de son absence et, si celle-ci est supérieure à trois mois, le motif du déplacement.

Le Ministre peut autoriser un handicapé à séjourner à l'étranger pour une période supérieure à trois mois lorsque des circonstances particulières justifient un séjour d'une telle durée.

CHAPITRE III. — Montants de l'allocation

Art. 3. Le montant de l'allocation pour l'aide aux personnes âgées, visé à l'article 6, § 3 de la loi, varie en fonction du degré d'autonomie et est égal à 92 913 F, 112 967 F et 133 015 F, selon que le handicapé appartient à la catégorie I, II ou III.

L'autonomie est mesurée à l'aide du guide pour l'évaluation du degré d'autonomie annexé à l'arrêté ministériel du 30 juillet 1987 fixant les catégories et le guide pour l'évaluation du degré d'autonomie en vue de l'examen du droit à l'allocation d'intégration.

De categorieën worden als volgt bepaald :

- a) tot de categorie I behoort de gehandicapte wiens graad van zelfredzaamheid op 9 tot 11 punten wordt vastgesteld;
- b) tot de categorie II behoort de gehandicapte wiens graad van zelfredzaamheid op 12 tot 14 punten wordt vastgesteld;
- c) tot de categorie III behoort de gehandicapte wiens graad van zelfredzaamheid op 15 tot 18 punten wordt vastgesteld;

De gehandicapte aan wie minder dan 9 punten worden toegekend kan geen aanspraak maken op een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden.

HOOFDSTUK IV. — Inkomensgrenzen

Art. 4. § 1. De grenzen beoogd in artikel 7, § 1, eerste lid van de wet worden voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden 271 500 F, 204 000 F en 135 750 F 's jaar, naargelang de gehandicapte personen ten laste heeft, alleenstaande of samenwonende is. Deze bedragen worden aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijszwaarovereenkomstig de bepalingen vervat in § 3.

De in het eerste lid vermelde bedragen worden verhoogd met een vast bedrag van 12 500 F, 10 000 F en 6 250 F 's jaar voor, achtereenvolgens, de gehandicapte met personen ten laste, de alleenstaande gehandicapte en de samenwonende gehandicapte.

Wordt beschouwd als :

1° gerechtigde met personen ten laste : de gehuwde gerechtigde die niet feitelijk noch van tafel en bed gescheiden is, de gerechtigde die een huishouden vormt en de gerechtigde die ten minste één kind ten laste heeft;

2° alleenstaande gerechtigde : de gerechtigde die alleen leeft;

3° samenwonende gerechtigde : de gerechtigde die niet tot één van de in 1° en 2° beoogde categorieën behoort.

Voor de toepassing van het tweede lid, wordt verstaan onder :

a) een huishouden vormen : elke samenwoning van personen van verschillend geslacht, behalve wanneer die personen bloed- of aanverwanten zijn tot en met de derde graad;

b) kind ten laste : het kind erkend als ten laste van de gerechtigde in een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

De gerechtigde die dag en nacht ten minste drie maanden in een psychiatrisch ziekenhuis of in een psychiatrische dienst opgenomen is en niet behoort tot de categorie beoogd bij het tweede lid, 1°, wordt aanzien als samenwonende.

§ 2. Wanneer de gehandicapte en zijn niet feitelijk noch van tafel en bed gescheiden echtgenoot of de persoon met wie de gehandicapte een huishouden vormt, beiden recht hebben op een tegemoetkoming, is de grens beoogd bij artikel 7 van de wet, deze van de categorie « gerechtigd met personen ten laste » en deze grens wordt slechts eenmaal toegepast.

§ 3. Voor het onderzoek naar het recht op de tegemoetkoming, worden de in § 1, lid 1 beoogde bedragen, op de eerste dag van de maand die volgt op de datum van de indiening van de aanvraag, of van de ambtshalve herziening van het recht op de tegemoetkoming, aangepast aan de spilindex die op die dag op het bedrag van de tegemoetkoming van toepassing is.

Voor de toepassing van voorgaand lid, zijn deze bedragen gekoppeld aan het indexcijfer 138,01 van de consumptieprijszwaar.

Art. 5. Voor de toepassing van artikel 7, § 1 van de wet, wordt als huishouden aanzien elke samenwoning beoogd in artikel 4, § 1, derde lid.

HOOFDSTUK V. — Onderzoek naar het inkomen

Afdeling 1. — Algemene bepalingen

Art. 6. § 1. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt toegekend in functie van het resultaat van een onderzoek naar het inkomen.

Onverminderd de toepassing van § 2, worden alle inkomsten, ongeacht hun aard of oorsprong, waarover de gehandicapte, en eventueel zijn niet feitelijk noch van tafel en bed gescheiden echtgenoot of de persoon waarmee de gehandicapte een huishouden vormt, beschikken, in aanmerking genomen.

§ 2. Voor de berekening van het inkomen, wordt er geen rekening gehouden met :

- 1° de gezinsbijslagen;
- 2° de uitkeringen die verband houden met openbare of private bijstand;
- 3° de onderhoudsgelden tussen ascendenten en descendenten;
- 4° de frontstrep- en gevangenschapsrenten alsmede de renten verbonden aan een nationale orde op grond van een oorlogsfeit;

Les catégories sont définies comme suit :

- a) à la catégorie I appartient le handicapé dont le degré d'autonomie est fixé de 9 à 11 points;
- b) à la catégorie II appartient le handicapé dont le degré d'autonomie est fixé de 12 à 14 points;
- c) à la catégorie III appartient le handicapé dont le degré d'autonomie est fixé à 15 points au moins.

Le handicapé qui obtient moins de 9 points ne peut pas prétendre à une allocation pour l'aide aux personnes âgées.

CHAPITRE IV. — Plafonds de revenus

Art. 4. § 1. Les plafonds visés à l'article 7, § 1er, de la loi s'élèvent pour l'allocation pour l'aide aux personnes âgées à 271 500 F, 204 000 F et 135 750 F par an selon que le handicapé a des personnes à charge, est isolé ou cohabitant. Ces montants sont adaptés à l'indice des prix à la consommation conformément aux dispositions prévues au § 3.

Les montants prévus à l'alinéa 1er sont augmentés d'un montant fixe de 12 500 F, 10 000 F et 6 250 F par an, pour successivement le handicapé avec personnes à charge, le handicapé isolé et le handicapé cohabitant.

Est considéré comme :

1° bénéficiaire ayant des personnes à charge : le bénéficiaire marié, non séparé de fait ou de corps, le bénéficiaire établi en ménage et le bénéficiaire ayant au moins un enfant à charge;

2° bénéficiaire isolé : le bénéficiaire qui vit seul;

3° bénéficiaire cohabitant : le bénéficiaire qui n'appartient pas à une des catégories visées au 1° et 2°.

Pour l'application du deuxième alinéa, il faut entendre par :

a) être établi en ménage : toute cohabitation entre personnes de sexe différent, sauf lorsque ces personnes sont parentes ou alliées jusqu'à un troisième degré inclusivement;

b) enfant à charge : l'enfant reconnu à charge du bénéficiaire dans un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

Le bénéficiaire admis jour et nuit depuis au moins trois mois dans un hôpital psychiatrique ou dans un service psychiatrique et qui n'appartient pas à la catégorie visée à l'alinéa 2, 1°, est considéré comme cohabitant.

§ 2. Lorsque le handicapé et son conjoint non séparé de fait ni de corps ou la personne avec laquelle le handicapé est établi en ménage, ont chacun droit à une allocation, le plafond visé à l'article 7 de la loi est celui de la catégorie « bénéficiaire ayant des personnes à charge » et ce plafond n'est appliqué qu'une seule fois.

§ 3. Pour l'examen du droit à l'allocation, les montants visés au § 1er, alinéa 1er, sont adaptés, au premier jour du mois qui suit la date d'introduction de la demande ou de la révision d'office du droit à l'allocation, à l'indice-pivot applicable à ce jour au montant de l'allocation.

Pour l'application de l'alinéa précédent, ces montants sont liés à l'indice 138,01 des prix à la consommation.

Art. 5. Pour l'application de l'article 7, § 1er, de la loi, est considérée comme « établi en ménage » toute cohabitation visée à l'article 4, § 1, alinéa 3.

CHAPITRE V. — Enquête sur le revenu

Section 1er. — Dispositions générales

Art. 6. § 1er. L'allocation pour l'aide aux personnes âgées est octroyée en fonction du résultat d'une enquête sur les revenus.

Sans préjudice de l'application du § 2, tous les revenus, quelle qu'en soit la nature ou l'origine, dont disposent le handicapé et son conjoint non séparé de fait ou de corps ou la personne avec laquelle il est établi en ménage, sont pris en considération.

§ 2. Pour le calcul du revenu, il n'est pas tenu compte :

- 1° des prestations familiales;
- 2° des prestations qui relèvent de l'assistance publique ou privée;
- 3° des rentes alimentaires entre ascendants et descendants;
- 4° des rentes de chevrons de front et de captivité ainsi que des rentes attachées à un ordre national pour fait de guerre;

5° de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming toegekend aan de echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt.

Afdeling 2. — Beroepsinkomens

Art. 7. § 1. Wanneer de gehandicapte, de echtgenoot of de persoon waarmee de gehandicapte een huishouden vormt een beroepsactiviteit als werknemer uitoefent, wordt bij de berekening van het inkomen rekening gehouden met het belastbaar loon van het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de administratieve beslissing uitwerking heeft.

§ 2. Voor een zelfstandige is het in aanmerking te nemen beroepsinkomen het bedrag van het inkomen zoals bepaald in artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende het sociaal statuut van de zelfstandigen, dat betrekking heeft op het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de administratieve beslissing uitwerking heeft.

§ 3. In geval van begin of hervatting van een beroepsactiviteit als zelfstandige, wordt, zolang § 2 niet kan worden toegepast, en in alle gevallen waarin er niet naar een door de Administratie der Directe Belastingen vastgesteld beroepsinkomen kan worden verwezen, het beroepsinkomen in rekening gebracht dat door de aanvrager of, in voorkomend geval, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, is aangegeven; dat inkomen kan nagezien en, in voorkomend geval, verbeterd worden op grond van bij de Administratie der Directe Belastingen bekomen gegevens.

§ 4. Wanneer de aanvrager de beroepsactiviteit als zelfstandige van zijn overleden echtgenoot of van de persoon met wie hij een huishouden vormt, voortzet, wordt het inkomen, dat deze laatste heeft verworven in de loop van het referentiejaar dat voor de vaststelling van het inkomen in aanmerking moet worden genomen, geacht door de aanvrager verworven te zijn.

§ 5. Wanneer het beroepsinkomen van het tweede jaar voorafgaand aan dit waarin de beslissing uitwerking heeft, voortkomt van een activiteit uitgeoefend vóór dat de gehandicapte, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt gepensioneerd was, daar waar op de ingangsdatum deze persoon een pensioen geniet en tevens een toegelaten beroepsactiviteit uitoefent, wordt bij de berekening van het beroepsinkomen met dit laatste bedrag, omgerekend op jaarbasis, rekening gehouden.

§ 6. Het inkomen dat voortkomt van een bedrijfsafstand wordt aangerekend in toepassing van de artikelen 17 tot 22.

Afdeling 3. — Pensioeninkomens

Art. 8. § 1. Voor de berekening van het inkomen, wordt een bedrag gelijk aan 90 % van de aan de gehandicapte, aan de echtgenoot of aan de persoon met wie hij een huishouden vormt toegekende pensioenen in aanmerking genomen.

§ 2. Worden beschouwd als pensioen, de voordelen toegekend hetzij in toepassing van een Belgische verplichte pensioenregeling, ingesteld bij of krachtens een wet, een provinciaal reglement of door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, hetzij in toepassing van een buitenlandse verplichte pensioenregeling, hetzij in toepassing van een verplichte pensioenregeling voor het personeel van een volkenrechtelijke instelling, hetzij bij wijze van vergoedingen, bijslagen of pensioenen welke tot herstel of als schadeloosstelling aan oorlogsslachtoffers of hun rechtverkrigenden worden toegekend.

§ 3. Het bedrag bedoeld in § 1 is het werkelijk uitgekeerd bedrag in voorkomend geval vermeerderd met het bedrag dat overeenstemt met de vermindering:

- wegens vervoegd pensioen;
- wegens terugvordering van een onverschuldigde betaling;
- wegens schorsing ten titel van sanctie;
- wegens het genot van een rente in het kader van de wetgeving betreffende het pensioen der zelfstandigen.

Afdeling 4. — Onroerende goederen

Art. 9. Voor de berekening van het inkomen wordt van het globaal kadastraal inkomen van de bebouwde onroerende goederen, die de gehandicapte, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, in volle eigendom of in vruchtgebruik bezitten, een bedrag van 60 000 F afgetrokken.

Dit bedrag wordt verhoogd met 10 000 F voor elk kind ten laste in de zin van artikel 4, § 1, derde lid.

Art. 10. Indien de gehandicapte, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, slechts de volle eigendom of het vruchtgebruik bezitten van onbebouwde onroerende goederen,

5° de l'allocation de remplacement de revenus et de l'allocation d'intégration octroyée au conjoint du handicapé ou à la personne avec laquelle il est établi en ménage.

Section 2. — Revenus professionnels

Art. 7. § 1er. Lorsque le handicapé, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage exerce une activité en tant que travailleur salarié, le revenu à prendre en considération est le montant du salaire imposable de la deuxième année précédant celle au cours de laquelle la décision administrative produit ses effets.

§ 2. Pour un travailleur indépendant, le revenu professionnel à prendre en considération est le montant du revenu tel qu'il est défini à l'article 11 de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, afférent à la deuxième année précédant celle au cours de laquelle la décision administrative produit ses effets.

§ 3. En cas de début ou de reprise d'une activité professionnelle de travailleur indépendant, aussi longtemps qu'il ne peut être fait application du § 2, et dans tous les cas où il ne peut être fait référence à des revenus professionnels déterminés par l'Administration des Contributions directes, il est tenu compte des revenus professionnels déclarés par le demandeur ou, le cas échéant, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage; ces revenus peuvent être vérifiés et rectifiés sur la base d'éléments recueillis auprès de l'Administration des Contributions directes.

§ 4. Lorsque le demandeur continue l'activité professionnelle de travailleur indépendant de son conjoint décédé ou de la personne décédée avec laquelle il était établi en ménage, les revenus acquis par ce dernier au cours de l'année de référence qui doit être retenue pour l'établissement des revenus sont censés acquis par ledit demandeur.

§ 5. Lorsque le revenu professionnel de la deuxième année précédant celle au cours de laquelle la décision administrative produit ses effets provient d'une activité exercée alors que le handicapé, son conjoint, ou la personne avec laquelle il est établi en ménage, n'était pas encore pensionné, et lorsqu'au moment de la prise d'effet, cette personne bénéficie d'une pension tout en exerçant une activité professionnelle autorisée, le montant du revenu professionnel à prendre en considération est ce dernier montant calculé sur une base annuelle.

§ 6. Les revenus provenant d'une cession d'entreprise sont portés en compte en application des articles 17 à 22.

Section 3. — Revenus de pensions

Art. 8. § 1er. Pour le calcul des revenus, un montant égal à 90 % des pensions accordées au handicapé, à son conjoint ou à la personne avec laquelle il est établi en ménage, est pris en considération.

§ 2. Sont considérés comme pension les avantages accordés soit en application d'un régime obligatoire belge de pension, institué par ou en vertu d'une loi, d'un règlement provincial ou par la Société nationale des Chemins de fer belges, soit en application d'un régime obligatoire étranger de pension, soit en application d'un régime obligatoire de pension du personnel d'une institution de droit international public, soit au titre d'indemnités, d'allocations ou pensions accordées à titre de réparation ou de dédommagement à des victimes de la guerre ou à leurs ayants droit.

§ 3. Le montant visé au § 1er est le montant réellement perçu augmenté, le cas échéant, du montant correspondant à la réduction:

- pour pension anticipée;
- en raison de la récupération de l'indu;
- à titre de sanction;
- pour bénéficiaire de la rente constituée dans le cadre de la législation relative à la pension des travailleurs indépendants.

Section 4. — Biens immobiliers

Art. 9. Pour le calcul du revenu, un montant s'élevant à 60 000 F est déduit du revenu cadastral global des biens immeubles bâtis, dont le handicapé, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage, ont la pleine propriété ou l'usufruit.

Ce montant est majoré de 10 000 F pour chaque enfant à charge au sens de l'article 4, § 1er, alinéa 3.

Art. 10. Si le handicapé, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage n'ont que la pleine propriété ou l'usufruit de biens immeubles non bâtis, il est tenu compte, pour le calcul du

wordt voor de berekening van het inkomen, rekening gehouden met het bedrag van de kadastrale inkomens van deze goederen, verminderd met 2 400 F.

Art. 11. Bij de berekening van het inkomen, wordt rekening gehouden met :

1° wat betreft de bebouwde onroerende goederen : het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen vermenigvuldigd met 3;

2° wat betreft de onbebouwde onroerende goederen : het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen vermenigvuldigd met 9.

Art. 12. De in het buitenland gelegen onroerende goederen worden in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen die toepasselijk zijn op de in België gelegen onroerende goederen.

Voor de toepassing van het eerste lid, moet onder kadastraal inkomen verstaan worden, elke gelijkaardige grondslag van belasting waarin bij de fiscale wetgeving van de plaats waar de goederen gelegen zijn is voorzien.

Art. 13. Het kadastraal inkomen van een gedeelte van een onroerend goed is gelijk aan het kadastraal inkomen van het onroerend goed vermenigvuldigd met de breuk die het gedeelte van dat onroerend goed vertegenwoordigt.

Art. 14. Wanneer de gehandicapte, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, de hoedanigheid van eigenaar of van vruchtgebruiker in onverdeeldheid hebben, wordt vooraleer de artikelen 9 tot 13 worden toegepast, het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met de breuk die de belangrijkheid uitdrukt van de rechten, in volle eigendom of in vruchtgebruik, van de gehandicapte, zijn echtgenoot of van de persoon met wie hij een huishouden vormt.

Art. 15. Wanneer het onroerend goed met een hypotheek bezwaard is, mag het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de inkomsten, verminderd worden met het jaarlijks bedrag der hypotheecaire intresten, op voorwaarde :

1° dat de schuld door de gehandicapte, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt werd aangegaan voor eigen behoeften en de aan het ontleende kapitaal gegeven bestemming wordt bewezen;

2° dat het bewijs wordt geleverd dat de hypotheecaire intresten eisbaar waren en werkelijk werden betaald voor het jaar dat datgene van de ingangsdatum van de beslissing voortgaat.

Het bedrag van de vermindering mag evenwel niet hoger zijn dan de helft van het in aanmerking te nemen bedrag.

Wanneer het onroerend goed werd verworven tegen betaling van een lijfrente, wordt het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de inkomsten, verminderd met het bedrag van de lijfrente die door de gehandicapte, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, werkelijk wordt betaald. Het tweede lid is van toepassing op deze vermindering.

Afdeling 5. — Roerende kapitalen.

Art. 16. Voor de al dan niet belegde roerende kapitalen wordt rekening gehouden met een som gelijk aan 6 % van de kapitalen.

Afdeling 6. — Bijzondere bepalingen

Art. 17. Wanneer de gehandicapte, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, roerende of onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan in de loop van de tien jaren vóór de datum waarop de aanvraag om tegemoetkomingen uitwerking heeft, wordt een inkomen in rekening gebracht dat forfaitair vastgesteld wordt door de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand de bij artikel 16 beoogde berekeningsmodaliteiten toe te passen.

Art. 18. Voor de toepassing van artikel 17 wordt de verkoopwaarde van de afgestane roerende of onroerende goederen, waarvan de aanvrager, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, eigenaar of vruchtgebruiker in onverdeeldheid waren, vermenigvuldigd met de breuk die de belangrijkheid van de rechten van de aanvrager, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, uitdrukt.

Voor de toepassing van deze bepalingen zal de respectievelijke waarde van het vruchtgebruik en van de naakte eigendom geraamd worden zoals voorzien in het kader van de successierechten.

Art. 19. In geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen, worden de persoonlijke schulden van de aanvrager, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, die dateren van vóór de afstand en die werden afgelost met de opbrengst van de afstand, afgetrokken van de verkoopwaarde van de afgestane goederen, op het ogenblik van de afstand.

revenu, du montant des revenus cadastraux de ces biens, diminué de 2 400 F.

Art. 11. Pour le calcul du revenu, il est tenu compte :

1° en ce qui concerne les biens immeubles bâtis : du montant du revenu cadastral non exonéré multiplié par 3;

2° en ce qui concerne les biens immeubles non bâtis : du montant du revenu cadastral non exonéré multiplié par 9.

Art. 12. Les biens immobiliers situés à l'étranger sont pris en considération conformément aux dispositions applicables aux biens immobiliers situés en Belgique.

Pour l'application de l'alinéa 1er, il faut entendre par revenu cadastral toute base d'imposition analogue prévue par la législation fiscale du lieu de situation de ce bien.

Art. 13. Le revenu cadastral d'une partie d'immeuble est égal au revenu cadastral de l'immeuble multiplié par la fraction représentant la partie de cet immeuble.

Art. 14. Lorsque le handicapé, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage ont la qualité de propriétaire ou d'usufruitier indivis, le revenu cadastral est multiplié, avant l'application des articles 9 à 13, par la fraction qui exprime l'importance des droits, en pleine propriété ou en usufruit, du handicapé, de son conjoint, ou de la personne avec laquelle il est établi en ménage.

Art. 15. Lorsque l'immeuble est grevé d'hypothèque, le montant pris en considération pour l'établissement du revenu, peut être diminué du montant annuel des intérêts hypothécaires pour autant :

1° que la dette ait été contractée par le handicapé, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage, pour des besoins propres et que la destination donnée au capital emprunté soit prouvée;

2° que la preuve soit fournie que les intérêts hypothécaires étaient exigibles et ont été réellement acquittés pour l'année précédant celle de la prise de cours de la décision.

Toutefois, le montant de la réduction ne peut être supérieur à la moitié du montant à prendre en considération.

Lorsque l'immeuble a été acquis moyennant le paiement d'une rente viagère, le montant pris en considération pour l'établissement du revenu est diminué du montant de la rente viagère payée effectivement par le handicapé, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage. L'alinéa 2 est applicable à cette réduction.

Section 5. — Capitaux mobiliers

Art. 16. Pour les capitaux mobiliers, placés ou non, il est porté en compte une somme égale à 6 % des capitaux.

Section 6. — Dispositions particulières

Art. 17. Lorsque le handicapé, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage, ont cédé à titre gratuit ou à titre onéreux des biens immobiliers ou mobiliers au cours des dix années qui précèdent la date à laquelle la demande d'allocations produit ses effets, il est porté en compte un revenu forfaitaire établi en appliquant à la valeur vénale des biens au moment de la cession les modalités de calcul visées à l'article 16.

Art. 18. Pour l'application de l'article 17, la valeur vénale des biens meubles ou immeubles cédés, dont le handicapé, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage, étaient propriétaires ou usufruitiers en indivis, est multipliée par la fraction qui exprime l'importance des droits du demandeur, de son conjoint ou de la personne avec laquelle il est établi en ménage.

Pour l'application de cette disposition, la valeur respective de l'usufruit et de la nue-propriété sera évaluée comme en matière de droits de succession.

Art. 19. En cas de cession à titre onéreux de biens meubles ou immeubles, les dettes personnelles du handicapé, de son conjoint ou de la personne avec laquelle il est établi en ménage, antérieures à la cession et éteintes à l'aide du produit de la cession, sont déduites de la valeur vénale des biens cédés au moment de la cession.

Art. 20. In geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen en onverminderd de bepalingen van artikel 19, wordt met het oog op de toepassing van artikel 17, van de verkoopwaarde der goederen een jaarlijks abattement van 60 000 F afgetrokken.

Het aftrekbaar abattement wordt berekend in verhouding tot het aantal maanden begrepen tussen de eerste van de maand die volgt op de datum van de afstand en de datum waarop de aanvraag om tegemoetkoming uitwerking heeft.

Indien de aanvrager, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt verscheidene afstanden hebben verricht, mag het abattement slechts eenmaal voor een zelfde periode worden toegepast.

Art. 21. Het bepaalde in de artikelen 17 tot 20 is niet van toepassing op de opbrengst van de afstand in zoverre die opbrengst geheel of gedeeltelijk nog in het in aanmerking te nemen vermogen wordt teruggevonden. Op die opbrengst zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikelen 9 tot 16 van toepassing.

Art. 22. Wanneer een roerend of onroerend goed tegen lijfrente is afgestaan, wordt een bedrag in rekening gebracht dat, gedurende de eerste tien jaren die volgen op de afstand, berekend wordt overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 17 tot 21; dit bedrag mag nochtans niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Na de bovenvermelde periode van tien jaar, is dit bedrag gelijk aan het bedrag van de lijfrente.

Wanneer de lijfrente bij een erkende verzekeringsinstelling gevestigd is tegen betaling van een enige premie of van periodieke premies, wordt een bedrag in rekening gebracht dat, gedurende de eerste tien jaren die volgen op de ingangsdatum van de lijfrente, forfaitair berekend wordt door de in artikel 16 beoogde coëfficiënt toe te passen op het kapitaal dat overeenstemt met de prijs van de rente op die datum; dit bedrag mag evenwel niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Na de voornoemde periode van tien jaar, wordt dit bedrag gelijk aan het bedrag van de lijfrente.

Art. 23. Indien de gehandicapte en zijn niet feitelijk noch van tafel en bed gescheiden echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, beiden recht hebben op een tegemoetkoming, wordt het samengevoegd bedrag van de beide tegemoetkomingen vermindert met het bedrag van het inkomen van het gezin.

In dit geval worden de grenzen voor gerechtigde met personen ten laste slechts eenmaal toegepast. Ieder van beide gehandicapten ontvangt de helft van het bedrag dat berekend werd zoals beschreven in het eerste lid.

Art. 24. Onder «feitelijke scheiding der echtgenoten» moet worden verstaan de toestand die ontstaat:

a) wanneer de echtgenoten onderscheiden verblijfplaatsen hebben; deze toestand wordt vastgesteld aan de hand van de inschrijvingen in het bevolkingsregister of vreemdelingenregister of aan de hand van het document bedoeld in artikel 29, § 2.

b) wanneer één van de echtgenoten in de gevangenis opgesloten is, in een gesticht ter bescherming van de maatschappij of een bedelaarskolonie is opgenomen.

Onder «einde van de samenwoning van personen die een huishouden vormen» moet worden verstaan de toestand die ontstaat:

a) wanneer de personen die een huishouden vormden, onderscheiden verblijfplaatsen hebben; deze toestand wordt vastgesteld aan de hand van de inschrijvingen in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister of aan de hand van het document bedoeld in artikel 29, § 2.

b) wanneer één van de personen die een huishouden vormden in de gevangenis is opgesloten, in een gesticht ter bescherming van de maatschappij of een bedelaarskolonie is opgenomen.

Voor de toepassing van de artikelen 6 tot 21 van dit besluit, wordt met de feitelijke scheiding van de echtgenoten of met het einde van de samenwoning van personen die een huishouden vormen slechts rekening gehouden in zoverre deze toestanden minstens één jaar duren.

Art. 25. § 1. De Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten mag te allen tijde de medewerking vragen van de Administraties der Directe Belastingen en van de Registratie en Domeinen van het Ministerie van Financiën met het oog op de controle van de vereiste gegevens inzake inkomen en roerende en onroerende goederen van de aanvrager en, desgevallend, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt.

§ 2. De reglementaire bepalingen tot toekenning van toelagen aan de controleurs der belastingen, die, in de regeling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, de bestaansmiddelen vaststellen en

Art. 20. En cas de cession à titre onéreux de biens meubles ou immeubles, et sans préjudice des dispositions de l'article 19, il est déduit de la valeur vénale des biens, en vue de l'application de l'article 17, un abattement annuel de 60 000 F.

L'abattement déductible est calculé proportionnellement au nombre de mois compris entre le premier du mois suivant la date de la cession et la date à laquelle la demande d'allocations produit ses effets.

Si le handicapé, son conjoint ou la personne avec laquelle il est établi en ménage, ont procédé à plusieurs cessions, l'abattement ne peut être appliqué qu'une seule fois pour une même période.

Art. 21. Les dispositions des articles 17 à 20 ne sont pas applicables au produit de la cession, dans la mesure où ce produit se retrouve encore entièrement ou en partie dans le patrimoine pris en considération. A ce produit sont applicables, selon le cas, les dispositions des articles 9 à 16.

Art. 22. Lorsqu'un bien mobilier ou immobilier est mis en rente viagère, il est porté en compte un montant qui, pendant les dix premières années qui suivent la cession, est calculé conformément aux dispositions des articles 17 à 21; ce montant ne peut toutefois pas être inférieur à celui de la rente viagère. Après la période de dix ans susvisée, ce montant est égal au montant de la rente viagère.

Lorsque la rente viagère est constituée auprès d'un organisme assureur agréé moyennant le paiement d'une prime unique ou de primes périodiques, il est porté en compte un montant qui, pendant les dix premières années qui suivent la date de prise de cours de la rente, est calculé forfaitairement en appliquant le coefficient prévu à l'article 16 sur le capital qui représente le prix de la rente à cette date; ce montant ne peut toutefois être inférieur au montant de la rente viagère. Après la période de 10 ans susvisée, ce montant est égal au montant de la rente viagère.

Art. 23. Lorsque le handicapé et son conjoint non séparé de fait ni de corps ou la personne avec laquelle le handicapé est établi en ménage ont chacun droit à une allocation, le montant globalisé des deux allocations est réduit du montant du revenu du ménage.

Dans ce cas, le plafond pour bénéficiaire ayant des personnes à charge n'est appliqué qu'une seule fois. Chacun des deux handicapés obtient la moitié du montant calculé de la manière décrite au premier alinéa.

Art. 24. Il y a lieu d'entendre par «séparation de fait des conjoints», la situation qui naît:

a) lorsque les conjoints ont des résidences distinctes; cette situation est constatée par les inscriptions au registre de la population ou au registre des étrangers, ou résulte du document visé à l'article 29, § 2.

b) lorsqu'un des conjoints est détenu en prison, interné dans un établissement de défense sociale ou un dépôt de mendicité.

Il y a lieu d'entendre par «fin de la cohabitation de personnes qui sont établies en ménage», la situation qui naît:

a) lorsque les personnes qui étaient établies en ménage ont des résidences distinctes; cette situation est constatée par les inscriptions au registre de la population ou au registre des étrangers, ou résulte du document visé à l'article 29, § 2.

b) lorsqu'une des personnes qui étaient établies en ménage est détenue en prison, internée dans un établissement de défense sociale ou un dépôt de mendicité.

Pour l'application des articles 6 à 21 du présent arrêté, il n'est tenu compte de la séparation de fait des conjoints ou de la fin de la cohabitation de personnes qui sont établies en ménage que pour autant que ces situations durent pendant un an au moins.

Art. 25. § 1er. Le Service des allocations aux handicapés peut à tout moment demander la collaboration des Administrations des Contributions directes et de l'Enregistrement et des Domaines du Ministère des Finances en vue du contrôle des données requises en matière de revenus et de biens mobiliers et immobiliers du demandeur et, le cas échéant, de son conjoint ou de la personne avec laquelle il est établi en ménage.

§ 2. Les dispositions réglementaires attribuant des allocations aux contrôleurs des contributions qui, dans le régime du revenu garanti aux personnes âgées, établissent les ressources et celles attribuant

deze tot toekenning van toelagen aan de ontvangers van de registratie en domeinen wegens de inlichtingen die zij in dezelfde regeling aan de controleurs der belastingen moeten verstrekken, zijn toepasselijk op de prestaties verricht in het kader van de wet.

HOOFDSTUK VI. — *Indiening van de aanvraag*

Art. 26. Voor het indienen van de aanvraag bedoeld in artikel 8 van de wet, heeft de gehandicapte zijn hoofdverblijfplaats in de gemeente waar hij is ingeschreven in het bevolkingsregister of vreemdelingenregister.

De aanvrager kan zich voor het vervullen van de vereiste formaliteiten laten vertegenwoordigen door een persoon die hij daartoe speciaal machtigt.

De lasthebber moet meerderjarig zijn en drager van een volmacht.

Als de aanvrager niet kan ondertekenen zet hij een kruisje op de aanvraag; deze wordt medeondertekend door de burgemeester.

De aanvraag mag ten vroegste worden ingediend de eerste dag van de maand tijdens dewelke de aanvrager de leeftijd van 65 jaar bereikt.

Art. 27. De burgemeester noteert de aanvraag om een tegemoetkoming op een formulier, conform het door de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten vastgesteld model; daarop vermeldt hij alle inlichtingen met betrekking tot de burgerlijke staat, de nationaliteit en de hoofdverblijfplaats van de aanvrager en eventueel van de echtgenoot en van de persoon met wie hij een huishouden vormt, zoals bedoeld in artikel 4, § 1, derde lid.

De burgemeester reikt de aanvrager een bewijs van ontvangst van de aanvraag uit, dat de datum vermeldt waarop hij zich voor de eerste maal heeft aangemeld voor het indienen van zijn aanvraag, alsook het formulier voor het geneeskundig getuigschrift, conform het door de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten vastgesteld model.

De aanvragen om een tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en om een tegemoetkoming voor hulp van derde, ingediend door een gehandicapte van minstens 65 jaar, die uitwerking hebben vanaf de inwerkingtreding van dit besluit, worden geacht aanvragen te zijn om een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden.

De aanvrager is ertoe gehouden het formulier voor het geneeskundig getuigschrift te laten invullen en ondertekenen door een geneesheer van zijn keuze en het terug te bezorgen aan de burgemeester binnen een termijn van dertig dagen ingaande op de datum waarop deze het hem uitreikt.

De Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten stelt de formulieren voor de aanvraag en het geneeskundig getuigschrift ter beschikking van de burgemeester.

Art. 28. De burgemeester zendt aan de Minister onverwijld de aanvraag toe samen met een uittreksel uit het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister met aanduiding van de samenstelling van het gezin en de datum van inschrijving in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister en het vereist geneeskundig getuigschrift. Hij doet dit ook met de aanvraag waarvoor het geneeskundig getuigschrift hem binnen de dertig dagen niet werd teruggezonden.

De Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten zendt een herinneringsschrijven wanneer het geneeskundig getuigschrift ontbreekt.

Wanneer hieraan geen gunstig gevolg wordt gegeven binnen een termijn van 15 dagen, wordt de tegemoetkoming geweigerd. De aanvrager is er overigens toe gehouden binnen een termijn van dertig dagen alle gevraagde inlichtingen te verstrekken; hij moet bevestigen dat ze oprecht en volledig zijn en moet de verificatie toelaten, zolang kan de tegemoetkoming geweigerd worden.

HOOFDSTUK VII

Onderzoek van de aanvraag en beslissing

Afdeling 1. — Algemene bepalingen

Art. 29. § 1. De Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten is gehouden zich tot het Rijksregister van de natuurlijke personen te richten om de informatie bedoeld bij artikel 3, eerste en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen te bekomen of om de juistheid van deze informatie na te gaan.

Het beroep doen op een andere bron is slechts toegestaan in de mate waarin de nodige informatie niet bij het Rijksregister kunnen bekomen worden.

§ 2. De informatie verkregen bij het Rijksregister van de natuurlijke personen en opgetekend op een document toegevoegd aan het dossier, hebben bewijskracht, tot bewijs van het tegendeel.

des allocations aux receveurs de l'Enregistrement et des Domaines du chef des renseignements qu'ils doivent fournir aux Contrôleurs des Contributions dans le même régime, sont applicables aux prestations fournies dans le cadre de la loi.

CHAPITRE VI. — *Introduction de la demande*

Art. 26. Pour l'introduction de la demande visée à l'article 8 de la loi, la personne handicapée est considérée comme ayant sa résidence principale dans la commune où elle est inscrite au registre de la population ou au registre des étrangers.

Pour l'exécution des formalités requises, le demandeur peut se faire représenter par une personne qu'il mandate spécialement à cette fin.

Le mandataire doit être majeur et porteur d'une procuration.

Si le demandeur ne sait pas signer, il appose une croix sur la demande; celle-ci est contresignée par le bourgmestre.

La demande peut être introduite au plus tôt le premier jour du mois au cours duquel le demandeur atteint l'âge de 65 ans.

Art. 27. Le bourgmestre prend note de la demande d'allocation sur une formule conforme au modèle fixé par le Service des allocations aux handicapés; il y mentionne tous les renseignements relatifs à l'état civil, à la nationalité et à la résidence principale du demandeur et éventuellement du conjoint et de la personne avec laquelle il est établi en ménage, visée à l'article 4, § 1, alinéa 3.

Le bourgmestre remet au demandeur un accusé de réception de la demande portant la date à laquelle il s'est présenté la première fois en vue d'introduire sa demande, ainsi que la formule de certificat médical, conforme au modèle fixé par le Service des allocations aux handicapés.

Les demandes d'allocation de complément du revenu garanti aux personnes âgées et d'allocation pour l'aide d'une tierce personne introduites par un handicapé âgé d'au moins 65 ans et qui produisent leurs effets à partir du moment où le présent arrêté est d'application, sont considérées comme étant des demandes d'allocation pour l'aide aux personnes âgées.

Le demandeur est tenu de faire remplir et signer la formule de certificat médical par un médecin choisi par lui et de la faire parvenir en retour au bourgmestre dans un délai de trente jours à compter de la date de sa remise par celui-ci.

Le Service des allocations aux handicapés met à la disposition du bourgmestre les formules de demande et de certificat médical.

Art. 28. Le bourgmestre transmet sans délai au Ministre la demande accompagnée d'un extrait du registre de la population ou du registre des étrangers avec indication de la composition de la famille et de la date d'inscription dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers et du certificat médical nécessaire. Il fait de même pour la demande pour laquelle le certificat médical ne lui a pas été renvoyé dans le délai de trente jours.

Le Service des allocations aux handicapés envoie une lettre de rappel lorsque le certificat médical manque.

Lorsqu'il n'est pas donné une suite favorable à celle-ci dans un délai de quinze jours, l'allocation est refusée. Par ailleurs, le demandeur est tenu de fournir dans un délai de trente jours tous les renseignements demandés; il doit certifier qu'ils sont sincères et complets et permettre leur vérification; sinon, l'allocation peut également être refusée.

CHAPITRE VII

Instruction de la demande et décision

Section 1re. — Dispositions générales

Art. 29. § 1er. Le Service des allocations aux handicapés est tenu de s'adresser au Registre national des personnes physiques pour obtenir les informations visées à l'article 3, alinéas 1er et 2, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques ou pour vérifier l'exactitude de ces informations.

Le recours à une autre source n'est autorisé que dans la mesure où les informations nécessaires ne peuvent pas être obtenues auprès du Registre national.

§ 2. Les informations obtenues auprès du Registre national des personnes physiques et consignées sur un document versé au dossier font foi jusqu'à preuve du contraire.

Dit dokument kan gedateerd en ondertekend worden om de herkomst van de informaties en de datum van hun rechtsgeldigheid te waarmerken. In dit geval wijst de Minister de personeelsleden aan die gemachtigd zijn tot het aanbrengen van deze waarmerking.

Wanneer het bewijs van het tegendeel aanvaard wordt door de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten, deelt deze de inhoud van de aldus aanvaarde informatie mede aan het Rijksregister van de natuurlijke personen en voegt er het rechtvaardigingsdocument bij.

Art. 30. Het gebruik van de informatie betreffende de hoofdverblijfplaats, bedoeld bij artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 3 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, is verplicht in alle gevallen waarin een document aan de gehandicapte moet verzonden worden en in alle gevallen waarin een betaling aan de gerechtigde moet verricht worden.

Van deze verplichting kan evenwel afgeweken worden op schriftelijk verzoek gericht aan de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten door de gerechtigde of één van de personen bedoeld in artikel 42, § 1, tweede lid.

Art. 31. Indien op datum van inwerkingtreden van dit besluit, de Dienst tegemoetkomingen aan gehandicapten een ander adres dan de hoofdverblijfplaats gebruikt voor het verzenden van een document of het betalen van de tegemoetkomingen, kan dit adres door voormelde Dienst verder geldig gebruikt worden.

Art. 32. De aangifte, bedoeld bij artikel 8, § 2, van de wet wordt gedaan bij gewone brief gericht aan de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten van het Ministerie van Sociale Voorzorg. De aanvrager vermeldt hierin de nieuwe gegevens die tot een vermindering van het bedrag van de tegemoetkoming aanleiding zouden kunnen geven.

Afdeling 2. — Medische onderzoeken

Art. 33. De medische onderzoeken voor de toekenning van het recht op tegemoetkoming geschieden door een geneesheer van de Medische Dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg, door een geneesheer-inspecteur van de Dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering of door een geneesheer, daartoe aangewezen door de Minister.

De Medische Dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg is belast met de evaluatie van en het toezicht op de activiteiten van de Dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering wat betreft de medische onderzoeken die deze laatste Dienst verricht in het kader van de wet.

De Minister mag aan de Dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering instructies geven met het oog op een eenvormige toepassing van de wet en van haar uitvoeringsbesluiten.

Art. 34. De in artikel 33, eerste lid, bedoelde onderzoeken geschieden op verzoek van de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten van het Ministerie van Sociale Voorzorg.

Het resultaat van het onderzoek moet binnen de drie maand worden medegedeeld aan de in het eerste lid bedoelde Dienst.

De Medische Dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg of de Dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering vordert van de aanvrager de geneeskundige getuigschriften die noodzakelijk geacht worden.

Indien de aanvrager die niet binnen de dertig dagen toestuurde, wordt hem een herinneringsbrief toegestuurd. Geeft hij hieraan geen gevolg binnen een termijn van vijftien dagen, dan wordt de tegemoetkoming geweigerd.

Teneinde de in het eerste lid bedoelde onderzoeken te kunnen verrichten, wordt aan de aanvrager een oproeping gestuurd. Indien hij nalaat zich voor het geneeskundig onderzoek aan te melden, wordt hem een tweede oproeping gestuurd. Indien hij er geen gevolg aan geeft, wordt de tegemoetkoming geweigerd.

De belanghebbende die in de onmogelijkheid verkeert zich te verplaatsen, wordt ter plaatse onderzocht.

Afdeling 3. — De beslissing

Art. 35. De beslissing betreffende de aanvraag om een tegemoetkoming wordt gemotiveerd, gedagtekend, ondertekend en betekend. Die betekening maakt melding van de mogelijkheid om in beroep te gaan tegen de beslissing, van de termijn binnen welke dat beroep moet ingediend worden en van de zetel van de rechtsmacht waaraan dit beroep moet gericht worden.

Ce document peut être daté et signé pour certifier l'origine des informations et la date à laquelle elles font foi. Dans ce cas, le Ministre désigne les agents autorisés à procéder à cette vérification.

Lorsque la preuve du contraire est acceptée par le Service des allocations aux handicapés, celui-ci communique le contenu de l'information ainsi acceptée au Registre national des personnes physiques en y joignant le document justificatif.

Art. 30. L'usage de l'information relative à la résidence effective principale, visée à l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, est obligatoire dans tous les cas où un document doit être adressé au handicapé et dans tous les cas où un paiement doit être effectué au bénéficiaire.

Toutefois, il peut être dérogé à cette obligation sur demande écrite adressée au Service des allocations aux handicapés par le bénéficiaire ou par une des personnes visées à l'article 42, § 1er, alinéa 2.

Art. 31. Si à la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, le Service des allocations aux handicapés fait usage d'une adresse autre que la résidence principale pour l'envoi du document ou le paiement des allocations, cette adresse peut valablement continuer à être utilisée par ledit Service.

Art. 32. La déclaration visée à l'article 8, § 2, de la loi est faite par simple lettre, adressée au Service des allocations aux handicapés du Ministère de la Prévoyance sociale. Le déclarant mentionne dans celle-ci les éléments nouveaux qui seraient susceptibles de donner lieu à une réduction du montant de l'allocation.

Section 2. — Expertises médicales

Art. 33. Les expertises médicales pour l'octroi du droit à l'allocation sont effectuées par un médecin du Service médical du Ministère de la Prévoyance sociale, par un médecin-inspecteur du Service du contrôle médical de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité ou par un médecin désigné à cet effet par le Ministre.

Le Service médical du Ministère de la Prévoyance sociale est chargé de l'évaluation et de la surveillance des activités du Service du contrôle médical de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité en ce qui concerne les examens médicaux effectués par ce dernier Service dans le cadre de la loi.

Le Ministre peut donner des instructions au Service du contrôle médical de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité en vue d'une application uniforme de la loi et de ses arrêtés d'exécution.

Art. 34. Les expertises visées à l'article 33, alinéa 1er, ont lieu sur demande du Service des allocations aux handicapés du Ministère de la Prévoyance sociale.

Le résultat de l'expertise doit être communiqué au Service visé à l'alinéa 1er, dans les trois mois.

Le Service médical du Ministère de la Prévoyance sociale ou le Service du contrôle médical de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité réclame au demandeur les certificats médicaux jugés nécessaires.

Si le demandeur ne les fournit pas dans les trente jours, il lui est adressé une lettre de rappel. S'il n'y donne pas suite dans un délai de quinze jours, l'allocation est alors refusée.

Afin de pouvoir réaliser les expertises visées à l'alinéa 1er, une convocation est envoyée au demandeur. S'il omet de se présenter à l'expertise médicale, une deuxième convocation lui est envoyée. S'il néglige d'y donner suite, l'allocation est refusée.

L'intéressé incapable de se déplacer est examiné sur place.

Section 3. — La décision

Art. 35. La décision relative à la demande d'allocation est motivée, datée, signée et notifiée. Cette notification fait mention de la possibilité de recours contre la décision, du délai dans lequel ce recours doit être introduit et du siège de la juridiction à laquelle ce recours doit être adressé.

Afdeling 4.

Het ingaan van het recht op de tegemoetkoming

Art. 36. Onverminderd de toepassing van artikel 40, gaat het recht op de tegemoetkoming in op de eerste dag van de maand volgend op die in de loop van dewelke de aanvrager voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de wet en ten vroegste de eerste dag van de maand die volgt op de datum van de indiening van de aanvraag.

Afdeling 5. — De herzieningen

Art. 37. De aanvragen om herziening worden ingediend bij de burgemeester op de wijze voorzien in de artikelen 26 en 27.

Alleen wanneer een herziening van de graad van zelfredzaamheid gevraagd wordt, moet een recent geneeskundig getuigschrift, conform aan het door de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten vastgestelde model, bij de aanvraag om herziening gevoegd worden.

Art. 38. Er wordt ambtshalve overgegaan tot een herziening van het recht op de tegemoetkoming :

1° wanneer een wijziging wordt vastgesteld in de toestand van de gerechtigde, die de afschaffing, de vermindering of de niet-betaling van de tegemoetkoming kan tot gevolg hebben;

2° wanneer de gerechtigde de aangifte doet, bedoeld in artikel 8, § 2, eerste lid van de wet;

3° wanneer de beslissing tot toekenning getroffen werd op grond van voorlopige of evoluerende elementen.

Art. 39. De herziening wordt onderzocht overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 6 tot 24 en 33 tot 35.

Art. 40. § 1. Onverminderd de toepassing van de volgende paragrafen, heeft de herziening op aanvraag uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op de datum van indiening van de aanvraag.

§ 2. Bij aangifte van nieuwe gegevens die het recht op tegemoetkoming kunnen doen verminderen of wegvallen, of de betaling ervan opschorten, of bij vaststelling zonder aangifte van een wijziging in de toestand van de gerechtigde, die tot dezelfde gevolgen kan leiden, heeft de ten gevolge hiervan genomen beslissing uitwerking op de eerste dag van de maand die volgt op de aangifte of vaststelling ervan.

§ 3. De herzieningen bij toepassing van artikel 38, 3°, hebben uitwerking op de eerste dag van de maand volgend op de betekening.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van vorige paragrafen, heeft de herziening uitwerking op de eerste dag van de maand die volgt op de dag waarop één of meer der volgende omstandigheden gerealiseerd worden in hoofde van de gerechtigde :

- wijziging van nationaliteit;
- wijziging van burgerlijke staat;
- het vormen van een huishouden in de zin van artikel 4, § 1, derde lid;
- het niet meer ten laste hebben van een kind in de zin, van artikel 4, § 1, derde lid;
- vertrek naar het buitenland;
- plaatsing of verblijf van meer dan drie maanden in een instelling.

De herziening kan geen uitwerking hebben vóór de ingangsdatum van de beslissing waarbij voor de eerste maal een tegemoetkoming wordt toegekend.

HOOFDSTUK VIII. — Betalingsmodaliteiten en voorwaarden**Afdeling 1. — Betalingsmodaliteiten**

Art. 41. Het Ministerie van Financiën is belast met de uitbetaling van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden.

Art. 42. § 1. De tegemoetkoming wordt per maand en per twaalfden uitbetaald. De uitbetaling ervan wordt uitgevoerd door postassignaties waarvan het bedrag ten huize betaalbaar is in handen van de gerechtigden.

Nochtans, gebeurt de uitbetaling van de tegemoetkoming :

- a) aan de voogd, wanneer de gerechtigde onbekwaam is verklaard;
- b) aan de bij toepassing van artikel 1246 van het Gerechtelijk Wetboek aangestelde voorlopige bewindvoerder, wanneer de onbekwaamverklaring van de gerechtigde is gevorderd;
- c) aan de voorlopige bewindvoerder aangesteld door de commissie voor sociale bescherming of door de vrederechter bij toepassing van artikel 29 van de wet van 1 juli 1964;

Section 4.

La prise de cours du droit à l'allocation

Art. 36. Sans préjudice de l'application de l'article 40, le droit à l'allocation prend cours à partir du premier jour du mois qui suit celui au cours duquel le demandeur satisfait aux conditions prévues par la loi et au plus tôt le premier jour du mois qui suit la date d'introduction de la demande.

Section 5. — Les révisions

Art. 37. Les demandes en révision sont introduites auprès du bourgmestre de la manière prévue aux articles 26 et 27.

Dans le cas où une révision du degré d'autonomie est demandée, un certificat médical récent, conforme au modèle établi par le Service des allocations aux handicapés, doit être joint à la demande en révision.

Art. 38. Il est procédé d'office à une révision du droit à l'allocation :

1° lorsqu'une modification de nature à entraîner la suppression, la diminution ou le non paiement de l'allocation est constatée dans le chef du bénéficiaire;

2° lorsque le bénéficiaire fait la déclaration visée à l'article 8, § 2, alinéa 1er, de la loi;

3° lorsque la décision d'octroi a été prise sur la base d'éléments à caractère provisoire ou évolutif.

Art. 39. La révision est instruite conformément aux dispositions des articles 6 à 24 et 33 à 35.

Art. 40. § 1er. Sans préjudice de l'application des paragraphes suivants, la révision sur demande sort ses effets le premier jour du mois qui suit la date d'introduction de la demande.

§ 2. Lors de la déclaration de nouveaux éléments qui peuvent entraîner une diminution ou une suppression du droit à l'allocation ou une suspension du paiement de celle-ci ou lors de la constatation, sans déclaration, d'une modification dans la situation du bénéficiaire qui peut entraîner les mêmes conséquences, la décision y faisant suite sort ses effets le premier jour du mois qui suit la déclaration ou la constatation.

§ 3. Les révisions effectuées en application de l'article 38, 3°, sortent leurs effets le premier jour du mois qui suit la notification.

§ 4. Sans préjudice des dispositions des paragraphes précédents, la révision sort ses effets le premier jour du mois qui suit le jour où une ou plusieurs des circonstances suivantes sont réalisées dans le chef du bénéficiaire :

- modification de la nationalité;
- modification de l'état civil;
- établissement en ménage au sens de l'article 4, § 1, alinéa 3;
- ne plus avoir d'enfant à charge au sens de l'article 4, § 1, alinéa 3;
- départ à l'étranger;
- placement ou séjour, de plus de trois mois, dans une institution.

La révision ne peut sortir ses effets avant la date de prise de cours de la décision qui attribue pour la première fois une allocation.

CHAPITRE VIII. — Modalités et conditions de paiement**Section 1re. — Modalités de paiement**

Art. 41. Le Ministère des Finances est chargé du paiement de l'allocation pour l'aide aux personnes âgées.

Art. 42. § 1er. L'allocation est payée par mois et par douzième. Le paiement en est effectué au moyen d'assignations postales dont le montant est payable à domicile, entre les mains du bénéficiaire.

Toutefois, les allocations sont payées :

- a) au tuteur lorsque le bénéficiaire est interdit;
- b) à l'administrateur provisoire désigné en application de l'article 1246 du Code judiciaire lorsque le bénéficiaire est en instance d'interdiction;
- c) à l'administrateur provisoire désigné par la commission de défense sociale ou désigné par le juge de paix en application de l'article 29 de la loi du 1er juillet 1964;

d) aan de voogd of aan de persoon die de ouderlijke macht uitoefent, wanneer de gerechtigde, bij toepassing van artikel 487bis van het Burgerlijk Wetboek, in staat van verlengde minderjarigheid is geplaatst;

e) aan de bijzondere of algemene voorlopige bewindvoerder, benoemd door de vrederechter bij toepassing van respectievelijk de artikelen 29 en 30 van de wet van 18 juni 1850 op de regeling voor de krankzinnigen, wanneer de gerechtigde in zijn woning is afgezonderd of in een krankzinnigengesticht is geplaatst.

§ 2. De personen aan wie het Ministerie van Financiën een tegemoetkoming betaalt, kunnen op hun aanvraag die uitkering bekomen op een persoonlijke rekening geopend bij een van de in het derde lid beoogde financiële instellingen, op voorwaarde dat deze met de Minister een overeenkomst gesloten heeft, waarvan het model door deze laatste werd goedgekeurd.

Die overeenkomst bepaalt inzonderheid de onderscheiden verantwoordelijkheden van het Ministerie van Sociale Voorzorg en van de financiële instelling om de regelmatigheid van de overschrijving der maandelijkse termijnen van de tegemoetkoming en van de creditering van de rekening van de gehandicapte te verzekeren. Zij legt eveneens de waarborgen vast die de financiële instelling aan het Ministerie van Sociale Voorzorg moet geven betreffende de terugbetaling van ten onrechte gestorte bedragen.

Onder de financiële instellingen, bedoeld in voorgaand lid, moet worden verstaan :

1. de in België gevestigde banken;

2. de instellingen en ondernemingen respectievelijk bedoeld in artikel 1, tweede lid, 1° en 3°, van het koninklijk besluit nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime van titels en effecten;

3. het Bestuur der postchecks.

§ 3. De aanvraag beoogd in § 2, eerste lid, moet gericht worden aan het Ministerie van Sociale Voorzorg door middel van een formulier waarvan de inhoud door de Minister is vastgesteld.

De financiële instelling mag dit formulier aan haar eigen noodwendigheden aanpassen, voor zover zij er nauwgezet de inhoud van eerbiedigt.

Dit formulier moet in drie exemplaren opgesteld worden. Eén exemplaar, voorzien van het akkoord van het Ministerie van Sociale Voorzorg, wordt teruggestuurd naar de gehandicapte, een ander naar de financiële instelling.

§ 4. De gehandicapte kan op ieder ogenblik door middel van een aangetekend schrijven gericht aan het Ministerie van Sociale Voorzorg aan de betaling van zijn uitkeringen via overschrijving verzaken.

Art. 43. De uitkering van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gebeurt jaarlijks in december voor de in de loop van het jaar vervallen termijnen, wanneer het per maand te betalen globaal bedrag lager is dan 379 frank.

Art. 44. Het bedrag van de uit te betalen tegemoetkomingen wordt vastgesteld zonder rekening te houden met de frankgedeelten beneden de vijftig centiem. De frankgedeelten van vijftig centiem en meer worden voor één frank gerekend. De afronding op de frank geschiedt op het uit te betalen totaal bedrag.

Afdeling 2. — Betalingsvoorwaarden

Art. 45. Voor de toepassing van artikel 12, § 1, van de wet moet voldaan zijn aan volgende voorwaarden :

1° de gehandicapte moet zowel overdag als 's nachts in de instelling verblijven;

2° de gehandicapte is niet geplaatst in een gezin;

3° de duur van de opname bedraagt minstens drie opeenvolgende maanden.

De gehandicapte bedoeld in artikel 12, § 1, van de wet kan de volledige tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden bekomen voor de perioden tijdens welke hij niet in een instelling verblijft, indien die perioden een totale duur van ten minste vijftienzestig dagen bereiken in de loop van een kalenderjaar.

Art. 46. De tegemoetkoming wordt voor de duur van hun gevangenschap of hun opsluiting niet uitbetaald aan de gehandicapten die in gevangnissen zijn opgesloten of die in een gesticht tot bescherming van de maatschappij of in een bedelaarskolonie zijn opgenomen.

De belanghebbenden kunnen evenwel aanspraak maken op de tegemoetkomingen die betrekking hebben op de periode van hun voorlopige hechtenis, op voorwaarde dat zij van het misdrijf dat tot die hechtenis aanleiding heeft gegeven, bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke uitspraak werden vrijgesproken. Hetzelfde geldt voor de gevallen van buitenvervolginstelling of van buitenzaakstelling.

d) au tuteur ou à la personne qui exerce la puissance parentale lorsque le bénéficiaire a été placé sous statut de minorité prolongée en application de l'article 487bis du Code civil;

e) à l'administrateur provisoire spécial ou général désigné par le juge de paix en application respectivement des articles 29 et 30 de la loi du 18 juin 1850 sur le régime des aliénés, lorsque le bénéficiaire est séquestré à domicile ou placé dans un établissement d'aliénés.

§ 2. Les personnes auxquelles le Ministère des Finances paie une allocation peuvent, sur demande, percevoir cette allocation sur un compte personnel ouvert au nom du bénéficiaire auprès d'un des établissements financiers visés à l'alinéa 3, à condition que celui-ci ait conclu une convention avec le Ministre, qui en a approuvé le modèle.

Cette convention détermine notamment les responsabilités distinctes du Ministère de la Prévoyance sociale et de l'établissement financier en vue d'assurer un virement régulier des mensualités de l'allocation et un créditement régulier du compte de la personne handicapée. Elle fixe également les garanties à donner par l'établissement financier au Ministère de la Prévoyance sociale, relatives au remboursement de montants versés indûment.

Il y a lieu d'entendre par établissements financiers visés à l'alinéa précédent :

1. les banques installées en Belgique;

2. les établissements et entreprises visés respectivement à l'article 1er, alinéa 2, 1° et 3°, de l'arrêté royal n° 185 du 9 juillet 1935 relatif au contrôle bancaire et au régime d'émission de titres et valeurs;

3. l'Administration des chèques postaux.

§ 3. La demande visée au § 2, alinéa 1er, doit être adressée au Ministère de la Prévoyance sociale au moyen d'une formule dont le libellé est établi par le Ministre.

L'établissement financier peut adapter cette formule à ses propres nécessités, pour autant qu'il en respecte scrupuleusement le contenu.

Cette formule doit être rédigée en triple exemplaire. Un exemplaire sera renvoyé au handicapé, pourvu de l'accord du Ministère de la Prévoyance sociale, un autre sera envoyé à l'établissement financier.

§ 4. Le handicapé peut à tout moment renoncer au paiement de ses allocations par virement, au moyen d'une lettre recommandée à la poste adressée au Ministère de la Prévoyance sociale.

Art. 43. Le paiement de l'allocation pour l'aide aux personnes âgées s'effectue annuellement, en décembre, pour les arrérages échus au cours de l'année, lorsque le montant global à payer par mois est inférieur à 379 francs.

Art. 44. Le montant de l'allocation à payer est fixé en négligeant les fractions de franc qui n'atteignent pas cinquante centimes. Les fractions de franc qui atteignent ou dépassent cinquante centimes sont comptées pour un franc. L'ajustement au franc s'opère sur le montant total à payer.

Section 2. — Conditions de paiement

Art. 45. Pour l'application de l'article 12, § 1er, de la loi, les conditions suivantes doivent être remplies :

1° le handicapé doit séjourner dans l'établissement jour et nuit;

2° le handicapé n'est pas placé dans une famille;

3° la durée de l'accueil est de trois mois successifs au moins.

Le handicapé visé à l'article 12, § 1er, de la loi, peut obtenir l'allocation complète pour l'aide aux personnes âgées pour les périodes pendant lesquelles il ne séjourne pas dans une institution, si ces périodes atteignent une durée totale d'au moins septante-cinq jours au cours d'une année civile.

Art. 46. L'allocation n'est pas payée pendant la durée de leur détention ou de leur internement aux handicapés détenus dans les prisons ou internés dans un établissement de défense sociale ou un dépôt de mendicité.

Les intéressés peuvent toutefois prétendre aux allocations afférentes à la période de leur détention préventive, à condition pour eux d'établir qu'ils ont été acquittés par une décision de justice coulée en force de chose jugée du chef de l'infraction qui a donné lieu à cette détention. Il en est de même dans les cas de non-lieu et de mise hors cause.

HOOFDSTUK IX. — Diverse bepalingen

Art. 47. In geval een uitkering, bedoeld in artikel 13, § 1, van de wet, wordt uitgekeerd onder de vorm van een kapitaal of afkoopwaarde, wordt zijn tegenwaarde in periodieke uitkering in aanmerking genomen ten belope van de lijfrente die bekomen wordt uit de omzetting tegen het procent dat in de onderstaande tabel is vermeld tegenover de leeftijd van de verkrijger op de datum waarop het kapitaal of de afkoopwaarde hem wordt betaald of toegekend. Deze leeftijd wordt vastgesteld in volle jaren en met weglating van de gedeelten van een jaar.

Leeftijd van de verkrijger op de datum van betaling of toekenning van kapitaal of afkoopwaarde	Percent voor omzetting van kapitaal of afkoopwaarde in lijfrente
40 jaar en minder	1
41 tot 45 jaar	1,5
46 tot 50 jaar	2
51 tot 55 jaar	2,5
56 tot 58 jaar	3
59 tot 60 jaar	3,5
61 tot 62 jaar	4
63 tot 64 jaar	4,5
65 jaar en meer	5

Art. 48. Voor de toepassing van artikel 14 van de wet zijn de bedragen, vermeld in de artikelen 3 en 43, gekoppeld aan het indexcijfer der consumptieprijs 138,01.

Art. 49. In geval van overlijden van de gerechtigde op een tegemoetkoming, worden de vervallen en niet uitbetaalde termijnen van ambtswege uitbetaald aan de echtgenoot met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden.

Bij ontstentenis van de in het eerste lid bedoelde echtgenoot worden de vervallen en niet uitbetaalde termijnen van de maanden voorafgaand aan deze van het overlijden, uitbetaald in volgende orde :

- 1° aan de kinderen met wie de gerechtigde leefde op het ogenblik van zijn overlijden;
- 2° aan de vader en de moeder met wie de gerechtigde leefde op het ogenblik van zijn overlijden;
- 3° aan ieder persoon met wie de gerechtigde leefde op het ogenblik van zijn overlijden;
- 4° aan de persoon die in de verplegingskosten tussenbeide kwam;
- 5° aan de persoon die de begrafeniskosten betaalde.

De vervallen, en aan de overleden gerechtigde niet uitbetaalde termijnen worden van ambtswege uitgekeerd aan de in het eerste lid beoogde rechthebbenden en bij ontstentenis van deze, aan de in het tweede lid, 1°, beoogde rechthebbenden, en bij ontstentenis van deze, aan de in het tweede lid, 2°, beoogde rechthebbenden.

De overige hierboven vermelde rechthebbenden, die de vereffening van de vervallen en aan een overleden gerechtigde niet uitbetaalde termijnen te hunnen voordele verlangen, moeten een aanvraag tot de Minister richten.

De aanvraag, die gedagtekend en ondertekend is, moet opgemaakt worden volgens een formulier conform het door de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten vastgesteld model; de burgemeester van de gemeente waar de overledene was ingeschreven in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister bevestigt de juistheid van de op het formulier vermelde gegevens en ondertekent dit mede.

Op straffe van verval moeten de aanvragen tot uitbetaling van achterstallige termijnen ingediend worden binnen een termijn van zes maanden. Die termijn gaat in op de dag van het overlijden van de gerechtigde of op de dag van de verzending van de kennisgeving van de beslissing, indien deze na het overlijden verzonden werd.

Wanneer de kennisgeving aan de afzender teruggezonden wordt wegens het overlijden van de gerechtigde, wordt een nieuwe kennisgeving gezonden aan de burgemeester van de gemeente waar de overledene was ingeschreven in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister. De burgemeester bezorgt deze kennisgeving aan de persoon, die krachtens het eerste of tweede lid, voor de uitbetaling van de termijnen in aanmerking komt.

Art. 50. De Minister kan, in belangwekkende gevallen en na advies van de Commissie voor sociaal hulpbetoon aan de gehandicapten, voor het geheel of voor een gedeelte afzien van de terugvordering van de tegemoetkomingen die ten onrechte uitbetaald werden, ingeval de schuldenaar geen enkele fout of nalatigheid treft.

CHAPITRE IX. — Autres dispositions

Art. 47. Lorsqu'une prestation, visée à l'article 13, § 1er, de la loi, est liquidée sous forme de capital ou de valeur de rachat, sa contre-valeur en prestation périodique est prise en compte à concurrence de la rente viagère résultant de la conversion suivant le pourcentage indiqué au tableau ci-après en regard de l'âge du bénéficiaire à la date à laquelle le capital ou la valeur de rachat lui est payée ou attribuée. Cet âge est fixé en années entières et en négligeant les fractions d'années.

Age du bénéficiaire à la date de paiement ou d'attribution du capital ou de la valeur de rachat	Pourcentage de conversion en rente viagère des capitaux ou valeurs de rachat
40 ans et moins	1
41 à 45 ans	1,5
46 à 50 ans	2
51 à 55 ans	2,5
56 à 58 ans	3
59 et 60 ans	3,5
61 et 62 ans	4
63 et 64 ans	4,5
65 ans et plus	5

Art. 48. Pour l'application de l'article 14 de la loi, les montants mentionnés aux articles 3 et 43 sont liés à l'indice 138,01 des prix à la consommation.

Art. 49. En cas de décès du bénéficiaire de l'allocation, les termes échus et non payés sont payés d'office au conjoint avec lequel le bénéficiaire cohabitait au moment de son décès.

A défaut du conjoint visé à l'alinéa premier, les termes échus et non payés de mois antérieurs à celui du décès, sont versés dans l'ordre ci-après :

- 1° aux enfants avec lesquels le bénéficiaire vivait au moment de son décès;
- 2° aux père et mère avec lesquels le bénéficiaire vivait au moment de son décès;
- 3° à toute personne avec qui le bénéficiaire vivait au moment de son décès;
- 4° à la personne qui est intervenue dans les frais d'hospitalisation;
- 5° à la personne qui a acquitté les frais funéraires.

Les arrérages échus et non payés à un bénéficiaire décédé sont versés d'office à l'ayant droit visé à l'alinéa premier, et à défaut de celui-ci, aux ayants droit visés au deuxième alinéa, 1°, et à défaut de ceux-ci, aux ayants droit, visés au deuxième alinéa, 2°.

Les autres ayants droit énumérés ci-dessus qui désirent obtenir la liquidation, à leur profit, des arrérages échus et non payés à un bénéficiaire décédé, doivent adresser une demande au Ministre.

La demande datée et signée doit être établie sur une formule conforme au modèle déterminé par le Service des allocations aux handicapés; le bourgmestre de la commune, où le défunt était inscrit dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers, certifie l'exactitude des renseignements qui sont mentionnés sur la formule et la contresigne.

Sous peine de forclusion, les demandes de paiement d'arrérages doivent être introduites dans un délai de six mois. Ce délai prend cours le jour du décès du bénéficiaire ou le jour de l'envoi de la notification de la décision, si celle-ci a été envoyée après le décès.

Lorsque la notification est renvoyée à l'expéditeur en raison du décès du bénéficiaire, une nouvelle notification est envoyée au bourgmestre de la commune où le défunt était inscrit dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers. Le bourgmestre fait parvenir cette notification à la personne qui, en vertu du premier ou du deuxième alinéa, entre en ligne de compte pour le paiement des arrérages.

Art. 50. Le Ministre peut, dans des cas dignes d'intérêt et sur avis de la Commission d'aide sociale aux handicapés, renoncer en tout ou en partie à la récupération d'allocations payées indûment lorsque le débiteur n'a commis aucune faute ou négligence.

HOOFDSTUK X. — *Overgangs- en slotbepalingen*

Art. 51. De overeenkomsten gesloten in uitvoering van artikel 25, § 2, van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 en vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit, worden geacht eveneens gesloten te zijn in uitvoering van artikel 42, § 2 van dit besluit.

Art. 52. De geneesheren vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit aangewezen door de Minister in uitvoering van artikel 26 van het koninklijk besluit van 17 november 1969 houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen en artikel 16 van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 tot uitvoering van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, worden geacht eveneens aangewezen te zijn in toepassing van artikel 33, eerste lid van dit besluit.

Art. 53. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 november 1989.

Art. 54. Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 5 maart 1990.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :
De Minister van Sociale Zaken,
Ph. BUSQUIN

De Staatssecretaris voor Volksgezondheid
en Gehandicaptenbeleid,
R. DELIZEE

CHAPITRE X. — *Dispositions transitoires et finales*

Art. 51. Les conventions, conclues en exécution de l'article 25, § 2, de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 avant la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, sont considérées comme également conclues en exécution de l'article 42, § 2 du présent arrêté.

Art. 52. Les médecins-experts désignés par le Ministre avant l'entrée en vigueur du présent arrêté en exécution des dispositions de l'article 26 de l'arrêté royal du 17 novembre 1969 portant règlement relatif à l'octroi d'allocations aux handicapés et de l'article 16 de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 portant exécution de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés sont considérés comme également désignés en exécution de l'article 33, alinéa 1er du présent arrêté.

Art. 53. Le présent arrêté produit ses effets le 1er novembre 1989.

Art. 54. Notre Ministre des Affaires sociales et Notre Secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 5 mars 1990.

BAUDOUIN

Par le Roi :
Le Ministre des Affaires sociales,
Ph. BUSQUIN

Le Secrétaire d'Etat à la Santé publique
et à la Politique des Handicapés,
R. DELIZEE

MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

N 90 — 860

22 FEBRUARI 1990. — Koninklijk besluit waarbij algemeen verbindend worden verklaard de collectieve arbeidsovereenkomsten van :

- 14 maart 1989, gesloten in het Paritair Subcomité voor het bereiden en verven van konijnevelen tot gedeeltelijke verlenging en wijziging van de collectieve arbeidsovereenkomst van 15 juni 1987, tot vaststelling van de loonvoorwaarden;
- 30 mei 1989, tot aanvulling van de voornoemde collectieve arbeidsovereenkomst van 15 juni 1987 (1)

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, inzonderheid op artikel 28;

Gelet op de collectieve arbeidsovereenkomst van 15 juni 1987 gesloten in het Paritair Subcomité voor het bereiden en verven van konijnevelen, tot vaststelling van de loonvoorwaarden, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 23 maart 1988;

Gelet op het verzoek van het Paritair Subcomité voor het bereiden en verven van konijnevelen;

(1) Verwijzingen naar het *Belgisch Staatsblad* :
Wet van 5 december 1968, *Belgisch Staatsblad* van 15 januari 1969.
Koninklijk besluit van 23 maart 1988, *Belgisch Staatsblad* van 27 april 1988.

MINISTERE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL

F 90 — 860

22 FEVRIER 1990. — Arrêté royal rendant obligatoires les conventions collectives de travail des :

- 14 mars 1989, conclue au sein de la Sous-commission paritaire de l'apprêt et de la teinture de peaux de lapin, prorogeant partiellement et modifiant la convention collective de travail du 15 juin 1987, fixant les conditions de rémunération;
- 30 mai 1989, complétant la convention collective de travail précitée du 15 juin 1987 (1)

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, notamment l'article 28;

Vu la convention collective de travail du 15 juin 1987 conclue au sein de la Sous-commission paritaire de l'apprêt et de la teinture de peaux de lapin, fixant les conditions de rémunération, rendue obligatoire par arrêté royal du 23 mars 1988;

Vu la demande de la Sous-commission paritaire de l'apprêt et de la teinture de peaux de lapin;

(1) Références au *Moniteur belge* :
Loi du 5 décembre 1968, *Moniteur belge* du 15 janvier 1969.
Arrêté royal du 23 mars 1988, *Moniteur belge* du 27 avril 1988.